

Ірина Павлівна Петрова

канд. екон. наук

ORCID 0000-0002-0515-5349

e-mail: msirynapetrova@gmail.com,

Інститут економіки промисловості НАН України, м. Київ

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ «BUILD BACK BETTER» ЯК СПЕЦІАЛЬНИХ РЕЖИМІВ МІЖНАРОДНО-ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

Вступ. Використання публічно-приватного партнерства (ППП) у повоєнній відбудові економіки та інфраструктури на основі резильєнтності із залученням міжнародного фінансування є комплексним підходом, який передбачає співпрацю публічного, приватного секторів та міжнародних організацій / донорських агентств для підтримки реконструкції та розвитку країни. Міжнародні організації та донорські агенції можуть стати великими акторами фінансової та технічної підтримки повоєнної реконструкції інфраструктури, провідниками ідеології сталого розвитку та принципів «Build Back Better» («відбудувати краще, ніж було») для економічного зростання та соціального розвитку [1]. PPP з міжнародною участю може виявитися найбільш доцільним щодо відновлення транспортних мереж, енергетичних систем, інфраструктури водопостачання та каналізації, впровадження циркулярної економіки.

Принципи «Build Back Better» стали провідною концепцією, яка закладає фундамент для ефективного відновлення в умовах невизначеності та нових глобальних загроз [2]. Ці принципи охоплюють різноманітні аспекти – від стійкості до інноваційності, створюючи основу для майбутнього, яке враховує уроки минулого. Стійкість є ключовою складовою «Build Back Better». У процесі відновлення важливо передбачити та мінімізувати ризики, пов'язані з майбутніми катастрофами, зокрема природними, техногенними чи соціальними. Реконструкція зруйнованих будівель або інфраструктури має враховувати новітні стандарти безпеки та стійкості, що передбачає будівництво об'єктів, здатних витримати більш сильні удари стихій або конфліктів, використовуючи передові технології, як-от «зелені» будівельні матеріали чи системи автономного енергозабезпечення. Такий підхід не лише запобігає повторним втратам, а й створює базу для адаптації до змін клімату. Принцип інклюзивності спрямований на врахування інтересів усіх соціальних груп у процесі відновлення. Зокрема, увага приділяється вразливим верствам населення: жінкам, дітям, людям похилого віку, особам з інвалідністю. Інклюзивність означає, що кожна соціальна група отримує рівні можливості для участі у прийнятті рішень та доступу до відновлених ресурсів. Створення робочих місць у громадах, що постраждали, або забезпечення доступу до освіти для дітей у районах конфлікту є важливими кроками для зміцнення соціальної згуртованості.

Інноваційний підхід у відновленні дозволяє зробити цей процес не лише ефективним, але й адаптивним до змінних обставин. Застосування цифрових технологій, як-от геоінформаційних систем для аналізу руйнувань, чи використання відновлюваних джерел енергії для забезпечення енергетичних потреб, дозволяє створювати розумні міста та громади. В Україні після війни можна впровадити інноваційні системи «розумного» управління інфраструктурою, які будуть враховувати реальні потреби населення та використовувати ресурси максимально ефективно. Також, одним із важливих завдань відновлення є раціональне використання ресурсів (стосується не лише фінансів, але й матеріалів та людських ресурсів). Використання вторинної сировини у будівництві чи оптимізація транспортної інфраструктури через впровадження екологічних видів транспорту сприяє досягненню сталого розвитку. Ефективність використання ресурсів також передбачає контроль за прозорістю витрат та запобігання корупції. Принцип сталості забезпечує довгостроковий ефект від процесу відновлення, що включає екологічний, соціальний та економічний аспекти. Відновлення еко-систем, які забезпечують природний захист від повеней, або підтримка місцевих підприємств, що створюють робочі місця для населення, є прикладами сталих рішень. Відновлення повинно бути спрямоване на побудову систем, які будуть ефективно функціонувати не лише сьогодні, а й у майбутньому. Отже, принципи «Build Back Better» дають змогу не лише відновлювати втрачене, але й створювати основу для кращого майбутнього [3]. Використання цих принципів є особливо важливим для України у контексті повоєнного відновлення.

Воєнне та повоєнне відновлення потребує нових підходів щодо взаємодії публічного, приватного секторів і міжнародних організацій, розвитку засад партнерства, що потребує нового інституціонального забезпечення публічно-приватного партнерства, нової концепції та змін законодавчої бази PPP в Україні. Зазначене не можливе без виявлення прогалин та слабких місць існуючої системи, надання рекомендацій щодо її покращення у повоєнні часи; визначення фінансових механізмів, необхідних для підтримки PPP в Україні, включаючи визначення потенційних джерел фінансування, таких як багатосторонні банки розвитку та приватні інвестори; вивчення потенціалу фінансових гарантій або інших механізмів розподілу ризиків;

визначення потенційних соціально-економічних наслідків публічно-приватного партнерства на етапі повоєнної реконструкції — потенціал розвитку інфраструктури, створення робочих місць, забезпечення робочою силою, економічного зростання; потенційні виклики і ризики, пов'язані із ППП, недостатньою прозорістю звітності та корупцією.

Отже, **метою статті** є обґрунтування інституціонального забезпечення реалізації принципів «Build Back Better» через впровадження спеціальних режимів міжнародно-публічно-приватного партнерства.

Виклад основного матеріалу. Впровадження публічно-приватного партнерства визначається як критичний крок для сприяння економічному відновленню та забезпечення сталого розвитку в повоєнних умовах [4-5]. Залучення міжнародного фінансового капіталу через систему стимулів та гарантій може стати ключовим фактором для ефективного функціонування економіки країни, тому доцільно розширити публічно-приватне партнерство міжнародною складовою з урахуванням інвестицій міжнародних інвесторів, організацій та міжнародних донорів та ввести в науковий й практичний обіг поняття «міжнародно-публічно-приватне партнерство» і «регуляторний режим міжнародно-публічно-приватного партнерства» — режим регуляторного стимулювання, що заохочує залучення інвестицій, поєднуючи систему стимулів і пільг, обов'язкових умов й обмежень для дотримання балансу інтересів міжнародних донорів, держави і бізнесу [6-8].

Режим міжнародно-публічно-приватного партнерства (МППП) — це особливий порядок правового регулювання відносин міжнародних інституцій, держави та бізнесу, який встановлюється для українських та зарубіжних інвесторів на конкретній території. Відмінною особливістю є його стимулююча спрямованість, який проявляється через гарантії, пільги та різні форми державної підтримки. У визначенні регуляторного режиму для стимулювання інвестицій важливо збалансувати систему стимулів та обмежень, пільг та дозволів, що ґрунтується на розумінні, що ефективне стимулювання економічної активності потребує не лише важелів залучення інвестицій, але й контролю та збереження суспільного інтересу [6]. Досвід розвинених країн свідчить, що надання широкого спектру стимулів (наприклад, державних преференцій) можуть вести до негативних наслідків, таких як корупція та недостатній контроль за використанням коштів. Тому важливо встановити прозорий та ефективний механізм контролю, який би запобігав зловживанням та забезпечував відповідність цілям розвитку. Додатково, важливо враховувати позитивний соціальний вплив стимулюючих заходів. Стимули повинні бути спрямовані не лише на забезпечення інтересів бізнесу, але і на вирішення актуальних соціальних завдань, таких як збільшення зайнятості, поліпшення освіти та здоров'я громадян. При розгляді викликів та підходів до створення регуляторного режиму міжнародно-публічно-приватного партнерства слід звертати увагу на те, щоб обмеження та заборони не перетворювалися на головний інструмент впливу. Умови діяльності повинні бути спрямовані на створення відкритого та прозорого бізнес-середовища, яке сприяє інвестуванню та створює стійкий інвестиційний клімат. Також, слід уникати нерозумних державних втручань та забезпечення взаємодії між публічним та приватним секторами. Це дозволить створити ефективний регуляторний режим,

який сприяє економічному зростанню та враховує інтереси всіх зацікавлених сторін [8].

В економічній літературі вперше концепцію регуляторного режиму як балансу стимулів й обмежень представлено в роботах [9-10]. Інтерпретуючі основні тези режиму з позицій кібернетичного і синергетичного підходів визначимо складові режиму міжнародно-публічно-приватного партнерства.

Складовими (компонентами) регуляторного режиму міжнародно-публічно-приватного партнерства (RJIPPP) визначено такі:

$$RJIPPP = \{G; S; I; R; P\},$$

де G — цілі, які декларується досягти введенням режиму; S — суб'єкти, на яких поширюється дія режиму; I — стимули, пільги та обмеження необхідні для досягнення декларованих цілей; R — ресурси, що задіяні у процесі реалізації режиму; P — алгоритм дій для реалізації режиму.

Визначимо кожен складову:

1. *Метою введення режиму* міжнародно-публічно-приватного партнерства в Україні, орієнтованого на повоєнну відбудову економіки, полягає в створенні сприятливого середовища для залучення іноземного та вітчизняного капіталу та спільного фінансування проєктів, спрямованих на відновлення та розвиток різних галузей національної економіки. Публічно-приватне партнерство застосовується в таких сферах як «виробництво, транспортування і постачання тепла та розподіл і постачання природного газу; будівництво та/або експлуатація автошляхів, доріг, залізниць, злітно-посадкових смуг на аеродромах, мостів, шляхових естакад, тунелів і метрополітенів, морських і річкових портів та їх інфраструктури; машинобудування; збір, очищення та розподілення води; охорона здоров'я; туризм, відпочинок, рекреація, культура та спорт; забезпечення функціонування зрошувальних і осушувальних систем; управління відходами, крім збирання та перевезення; виробництво, розподілення та постачання електричної енергії; надання соціальних послуг, управління соціальною установою, закладом; виробництво та впровадження енергозберігаючих технологій, будівництво та капітальний ремонт житлових будинків, повністю чи частково зруйнованих внаслідок бойових дій на території проведення антитерористичної операції; встановлення модульних будинків та будівництво тимчасового житла для внутрішньо переміщених осіб; надання освітніх послуг та послуг у сфері охорони здоров'я; управління пам'ятками архітектури та культурної спадщини; донорство крові та/або компонентів крові, заготівля, переробка, тестування, зберігання, розподіл і реалізація донорської крові та/або компонентів крові; електронні комунікації» [11].

Враховуючи необхідність великої кількості проєктів реконструкції та відновлення в Україні виникає значна потреба у залученні значних інвестицій [12]. Важливими напрямками реалізації проєктів міжнародно-публічно-приватного партнерства додатково ще можуть стати: залізничний транспорт: розширення мережі високошвидкісних пасажирських перевезень, управління залізничними вокзалами; автомобільні дороги та порти: будівництво нової автомобільної інфраструктури, розвиток портової логістики, розширення авіаперевезень; енергетика: вітрова та сонячна генерація, нові атомні і гідроелектростанції, воднева енергетика; соціальна інфраструктура: розвиток медичних та

освітніх закладів, проекти у сфері переробки відходів, покращення водопостачання та водовідведення. Розширення сфер застосування публічно-приватного партнерства вказує на необхідність ефективного використання ресурсів та залучення приватного сектору для досягнення стратегічних цілей відновлення та розвитку країни.

2. *Суб'єктами, на яких поширюється дія режиму міжнародно-публічно-приватного партнерства*, включають:

(1) *публічний сектор*. У різних проєктах публічно-приватного партнерства різноманітні організації можуть виступати в ролі державного партнера, залежно від форми власності та управління активами, які стануть об'єктом угоди. Нижче наведено основні критерії та можливі варіанти участі державних партнерів у таких ініціативах:

Державний орган виконавчої влади. Якщо об'єкт ППП знаходиться в державній власності, державним партнером може бути орган виконавчої влади, який відповідає за управління відповідним об'єктом.

Державне підприємство, установа, організація або господарське об'єднання. Для договорів ППП державним партнером може бути державне підприємство, установа, організація або господарське об'єднання. Це може включати в себе ті організації, 100% акцій (часток) яких належать державі або іншому господарському товариству, за рішенням Кабінету Міністрів України.

Господарське товариство власника майна. Якщо об'єкт ППП включає майно господарських товариств, 100% акцій яких належать державі, учасником може бути господарське товариство, яке є власником такого майна або якому належить 100% акцій (часток) з корпоративними правами на це майно.

Органи влади Автономної Республіки Крим. Якщо об'єктом є майно, що належить Автономній Республіці Крим, державним партнером може бути Верховна Рада Автономної Республіки Крим або Рада міністрів Автономної Республіки Крим.

Територіальна громада для комунального майна. Якщо об'єкт знаходиться у комунальній власності, державним партнером може бути територіальна громада через виконавчий орган місцевого самоврядування.

Участь декількох державних органів та академій. У договорах, укладених у рамках ППП, можуть брати участь декілька органів державної влади, органів місцевого самоврядування, Національна академія наук України, галузеві академії наук тощо. Права та обов'язки цих учасників визначаються договором.

(2) *вітчизняні інвестори*. Вітчизняні компанії та фінансові установи, які мають інтерес та готовність вкладати кошти в реалізацію проєктів публічно-приватного партнерства.

(3) *зарубіжні інвестори*. Інвестори та компанії з інших країн, які виявляють інтерес і бажання вкладати кошти в розвиток проєктів в Україні. Залучення зарубіжних інвесторів може призвести до обміну технологіями, експертними знаннями та розширенням міжнародних бізнес-зв'язків.

(4) *міжнародні організації*. До цієї категорії входять різноманітні міжнародні фінансові та експертні організації, такі як Світовий банк, Міжнародний валютний фонд та інші, які можуть надавати фінансову підтримку та експертні консультації.

(5) *громадські організації та громадяни*. Залучення громадських організацій та представників громадян може забезпечити більш широкий соціальний контроль, а також врахування інтересів та потреб населення у реалізації партнерських проєктів.

3. Умовами, необхідними для реалізації проєктів міжнародно-публічно-приватного партнерства є використання спеціальних податкових, митних, кредитних режимів та режимів валютного курсу для стимулювання інвестицій у МППП.

Спеціальний податковий режим для стимулювання інвестицій у проєкти міжнародно-публічно-приватного партнерства включає:

Диференціація податкових ставок для галузей МППП. Встановлення різних рівнів оподаткування для галузей, що залучаються до міжнародно-публічно-приватного партнерства, враховує їхню соціально-економічну важливість. Наприклад, стратегічні галузі можуть мати певні пільги чи знижені податкові ставки, що стимулює інвестиції.

Податкові канікули для проєктів МППП. Для нових об'єктів МППП можуть надаватися податкові канікули або звільнення від податків на певний період. Це дозволяє залучити приватних та зарубіжних інвесторів, зменшуючи фінансовий тиск на етапі запуску проєкту.

Інвестиційний податковий кредит для міжнародно-публічно-приватних проєктів. Надання інвесторам можливості отримати податковий кредит на витрати, пов'язані з реалізацією проєктів МППП, що може стимулювати їхню участь та сприяти залученню інвестицій.

Звільнення або зниження податку на імпорт для обладнання та матеріалів. Зменшення ставок податку на імпорт для обладнання, сировини та будівельних матеріалів, необхідних для реалізації проєктів МППП, може збільшити їх більш конкурентоспроможними та привабливими для інвесторів.

Субсидії та гарантії для інвесторів в МППП. Держава може надавати субсидії або наділяти проєкти МППП фінансовими гарантіями для зменшення ризиків, пов'язаних з інвестуванням. Це може включати компенсацію частини витрат або надання гарантій щодо прибутковості проєкту.

Створення фінансових інструментів для інвесторів. Розробка і впровадження різноманітних фінансових інструментів, таких як корпорації випереджаючого розвитку чи інвестиційні фонди, може сприяти залученню додаткового капіталу та розширенню інвестиційного портфеля міжнародно-публічно-приватного партнерства.

Прозорість та стабільність фіскальної політики. Для забезпечення довгострокового інтересу інвесторів, важливо підтримувати прозорість та стабільність фіскальної політики, що створює впевненість серед інвесторів та сприяє сталому розвитку проєктів міжнародно-публічно-приватного партнерства.

Отже, фіскальні заходи спрямовані на створення сприятливого середовища для розвитку проєктів МППП, забезпечуючи ефективну співпрацю між публічними, міжнародними та приватними суб'єктами. Прозорість, стабільність та довгостроковий підхід до фіскальної політики є важливими аспектами для забезпечення інтересів інвесторів у сфері міжнародно-публічно-приватного партнерства.

Спеціальні митні режими у стимулюванні інвестицій у міжнародно-публічно-приватне партнерство передбачають:

Звільнення від мита на обладнання та технології. Надання пільгового митного режиму для імпорту необхідного обладнання та технологій для реалізації проєктів міжнародно-публічно-приватного партнерства може значно знизити витрати інвесторів та зробити проєкти більш привабливими.

Зменшення мит на сировину та будівельні матеріали. Встановлення низьких або нульових митних ставок на імпорт сировини та будівельних матеріалів може стимулювати будівництво та розвиток інфраструктурних об'єктів.

Диференціація митних ставок за галузями. Встановлення різних митних ставок в залежності від соціально-економічного значення галузі та її продукції може стимулювати інвестиції в пріоритетні напрямки.

Митні преференції для іноземних інвесторів. Встановлення привілейованих митних умов для іноземних інвесторів може зробити країну більш конкурентоспроможною для залучення зовнішніх інвестицій на засадах міжнародно-публічно-приватного партнерства.

Таким чином, використання спеціальних митних режимів сприяє створенню сприятливого інвестиційного клімату та забезпечує привабливі умови для реалізації проєктів міжнародно-публічно-приватних партнерств.

Створення спеціальних *кредитних режимів* для стимулювання інвестицій в проєкти міжнародно-публічно-приватного партнерства передбачає:

Інвестиційні кредити за низькими процентними ставками. Установлення низьких процентних ставок для інвестиційних кредитів, пов'язаних з проєктами міжнародно-публічно-приватного партнерства, може стимулювати інвесторів до залучення коштів у ці проєкти.

Податкові пільги для кредитів. Надання податкових пільг або канікул для позичальників, що отримують кредити на реалізацію проєктів міжнародно-публічно-приватних партнерств, може сприяти залученню додаткових фінансових ресурсів.

Державні гарантії. Надання державних гарантій для кредитів, пов'язаних із здійсненням проєктів міжнародно-публічно-приватного партнерства, може зменшити ризики для інвесторів та кредиторів.

Спеціалізовані кредити для конкретних регіонів. Розроблення спеціальних кредитних програм для конкретних галузей або моделей міжнародно-публічно-приватного партнерства може підвищити інтерес інвесторів до участі в цих секторах.

Фінансування через міжнародні фінансові інституції. Співпраця з міжнародними фінансовими інституціями для надання фінансової підтримки та отримання кредитів може забезпечити додаткові ресурси для великих міжнародних проєктів.

Стимулювання експорту. Надання кредитів для експортерів, які беруть участь в проєктах міжнародно-публічно-приватного партнерства, може сприяти розвитку експортних можливостей та залученню іноземних інвесторів.

Отже, формування сприятливого кредитного середовища є важливим кроком для забезпечення успішного розвитку проєктів міжнародно-публічно-при-

ватного партнерства та залучення інвестицій у різні галузі економіки.

Використання *спеціальних режимів валютного курсу* може бути важливим елементом для стимулювання залучення зарубіжних інвестицій на засадах міжнародно-публічно-приватного партнерства, а саме:

Фіксований валютний курс. Встановлення фіксованого валютного курсу для міжнародних інвестицій може забезпечити стабільність та передбачуваність для інвесторів, оскільки вони можуть уникнути коливань вартості національної валюти.

Плаваючий валютний курс. Використання плаваючого валютного курсу може допомагати адаптувати вартість інвестицій до ринкових умов, забезпечуючи конкурентоспроможність та ефективність проєкту МППП.

Зниження ризиків валютного обміну. Надання спеціальних валютних пільг, таких як знижені комісії чи гарантії стабільності обміну, може зменшити ризики, пов'язані з валютними коливаннями для інвесторів.

Страховання валютного ризику. Розробка систем страхування валютного ризику може заохочувати інвесторів до участі в міжнародних проєктах, надаючи їм додатковий захист від можливих втрат в результаті змін валютного курсу.

Таким чином, використання спеціальних валютних режимів має за мету створення сприятливого валютного середовища для іноземних інвесторів та забезпечення стабільності та привабливості для проєктів міжнародно-публічно-приватного партнерства.

4. *Обмеженнями ведення режиму є вимоги*, які висуваються до ініціаторів (інвесторів) в рамках здійснення проєктів на засадах міжнародно-публічно-приватного партнерства. Виходячи з законодавчих норм, вимогами до реалізації проєкту міжнародно-публічно-приватного партнерства можуть бути:

4.1. *Узгодження із стратегічними документами*, зокрема проєкт повинен бути узгоджений з Державною стратегією регіонального розвитку на 2021-2027 рр., Стратегією регіонального розвитку області на період 2021-2027 рр. Також, важливо враховувати концепції і стратегії розвитку галузей економіки на середньостроковий і довгостроковий періоди. Крім того, проєкт повинен бути орієнтованим на досягнення конкретних Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року. Це може включати в себе зменшення нерівностей, підвищення якості життя, збереження навколишнього середовища тощо. Також, врахування пріоритетів та завдань стратегій повоєнного відновлення, що може включати реінтеграцію постраждалих територій, соціальну підтримку та економічне відновлення.

4.2. *Обґрунтування соціально-економічних та екологічних наслідків здійснення міжнародно-публічно-приватного партнерства гарантує високий рівень відповідальності перед суспільством та навколишнім середовищем.*

Здійснення міжнародно-публічно-приватного партнерства супроводжується важливими економічними та фінансовими показниками, які визначають ефективність і стійкість проєкту [12-13]. Передусім, слід аналізувати витрати та прибутки від реалізації проєкту, ураховуючи податкові ставки, інвестиційний податковий кредит, податкові канікули тощо. Фінансова модель повинна передбачати оптимальне розподілення ресурсів між партнерами, а також механізми

мобілізації додаткових фінансових ресурсів у разі необхідності. Завдяки міжнародно-публічно-приватному партнерству можливо підвищити якість послуг, що надаються населенню, через оптимізацію управління та впровадження ефективних рішень. Зокрема, проекти можуть спрямовуватися на розширення соціальної інфраструктури, підвищення рівня освіти та охорони здоров'я, що призведе до покращення якості життя населення. При реалізації проектів міжнародно-публічно-приватного партнерства важливо ретельно оцінювати можливі екологічні наслідки. Проекти повинні враховувати принципи сталого розвитку, зменшення викидів та негативний вплив на довкілля. Ефективна система моніторингу та впровадження технологій, що зменшують навантаження на природу, сприятимуть створенню екологічно збалансованих проектів.

4.3. *Розподіл ризиків здійснення МППП, їх оцінки та визначення форми управління ризиками є ключем до досягнення взаємовигідних інвестиційних проектів.* Це вимагає відповідальності, взаєморозуміння та гнучкості з різних сторін, щоб забезпечити успішний результат та сприяти сталому розвитку. Перш за все, фінансові ризики є однією з найважливіших аспектів у реалізації проектів міжнародно-публічно-приватного партнерства. Міжнародний та приватний учасники повинні уникати непередбачуваних валютних коливань та нестабільності відсоткових ставок. У той час як держава має гарантувати стабільні фінансові умови для партнерів та приймати заходи для зменшення ризику неплатоспроможності. Другим важливим напрямком є будівельні та технічні ризики. Приватний сектор повинен враховувати можливість затримок у будівництві та інші технічні проблеми, що можуть вплинути на строк служби проекту. Водночас держава повинна гарантувати стабільність правового середовища та уникати змін у законодавстві, що може негативно позначитися на реалізації проекту. Соціальні та політичні ризики також мають велике значення для успішності проекту. Приватний сектор повинен активно взаємодіяти з громадськістю та уникати конфліктів, що можуть виникнути через проекти. З іншого боку, держава повинна бути готовою до змін у політичному середовищі та гарантувати стабільність для зацікавлених сторін. Екологічні ризики також важливо враховувати в контексті МППП. Приватний сектор повинен нести відповідальність за екологічні наслідки та дотримуватися стандартів, що можуть змінюватися з часом. Держава має встановлювати контроль за ризиком екологічних аварій та виконанням стандартів для забезпечення ефективного вирішення екологічних питань. Правові та регуляторні ризики включають в себе можливі зміни в законодавстві, що може вплинути на реалізацію проекту. Приватний сектор повинен мати стратегії для уникнення правових проблем, в той час як держава повинна гарантувати ризик неплатоспроможності партнера та невиконання умов угоди.

Оцінка та управління ризиками є критичним етапом в реалізації МППП. Ідентифікація та визначення впливу ризиків, їхній розподіл та вивчення стратегій для їхнього зменшення - ключові завдання для обох сторін. Створення плану управління ризиками та ефективна комунікація між державою та приватним сектором є обов'язковими для стабільності та успішності МППП.

4.4. *Визначення комбінованих моделей реалізації проектів міжнародно-публічно-приватного партнер-*

ства. Забезпечення фінансової підтримки та ефективного управління такими проектами вимагає створення комбінованих моделей, які поєднують різні форми інвестицій та фінансування. Однією з ключових аспектів є використання інвестиційних фондів для спрямування коштів на підготовку та реалізацію проектів МППП. Створення спеціалізованих фондів дозволяє вирішувати проблемні питання, що виникають у процесі впровадження проектів, забезпечуючи оперативне реагування на організаційно-правові аспекти та зменшуючи трансакційні витрати. Також, капітальні гранти можуть виступати ефективним інструментом фінансування початкових капітальних вкладень. Застосування таких грантів сприяє зниженню вартості проекту для власників та користувачів, підвищуючи його доступність та привабливість для різних сторін. У контексті комбінованих моделей особливу увагу слід приділяти паралельному фінансуванню. Цей підхід дозволяє фінансувати різні елементи проекту з використанням різних джерел, таких як гранти, державні субсидії та приватні інвестиції. Це спрощує управління та зменшує ризики, адже різні частини проекту можуть фінансуватися окремо, відповідно до їхнього характеру та призначення. Не менш важливим є використання грантів ЄС для створення «фондів доступності». Це надає можливість фінансувати різні аспекти проекту, такі як платежі за доступність, погашення боргу та інші витрати, що може значно покращити фінансову стабільність та привабливість проекту для інвесторів.

4.5. *Визначення соціально-економічних та екологічних перспектив після закінчення дії проекту міжнародно-публічно-приватного партнерства.* Після завершення дії проекту МППП, важливо ретельно оцінити його вплив на соціальний, економічний та екологічний аспекти [14-15]. Ця оцінка дозволяє визначити, наскільки ефективно було досягнуто поставлених цілей та якість наслідків, які проект залишає після себе. Однією з ключових соціальних переваг після завершення проекту МППП є збільшення якості послуг для громадян. Залучення приватного сектору часто призводить до ефективнішого управління та надання високоякісних товарів та послуг. Наприклад, у сфері інфраструктури це може означати покращення доріг, систем водопостачання, енергетичних мереж і т.д., що безпосередньо впливає на комфорт та рівень життя населення. Додатково, створення нових робочих місць та розвиток навичок робочої сили є іншою соціальною вигодою. Приватні інвестиції можуть сприяти розвитку галузей, які потребують додаткової робочої сили, сприяючи економічному зростанню та зменшенню безробіття. Крім того, МППП може підвищити рівень доступності громадських послуг. Приватний сектор може прискорити впровадження нових технологій та покращити доступність сервісів для всіх верств населення.

Один з головних економічних ефектів МППП — це залучення приватних інвестицій, що стимулює економічне зростання та розвиток. Приватні компанії, залучені до партнерства, можуть вкладати значні кошти в реалізацію проектів, що в свою чергу створює нові можливості для економіки. Додатково, ефективне використання ресурсів у рамках МППП може знизити витрати держави на реалізацію проектів. Це може дозволити керувати бюджетом більш ефективно та вико-

ристовувати звільнені кошти на інші соціально значущі проєкти.

Партнерство також відкриває можливості для впровадження екологічно ефективних технологій та практик. Приватні компанії, здатні впроваджувати інновації швидше, можуть сприяти зменшенню впливу на довкілля та створенню сталого розвитку. Важливим аспектом є також відновлення екосистем після завершення проєкту. Ретельне планування та здійснення екологічно відповідних практик може сприяти збереженню природних ресурсів та забезпечити довгостроковий позитивний вплив на середовище.

5. Ведення режиму не може бути здійснене без відповідної ресурсної бази — *фінансового забезпечення*. Ресурсами, що задіяні у процесі реалізації режиму, є фінансові ресурси приватних інвесторів як українських, так й зарубіжних; запозичені фінансові ресурси; кошти державного та місцевого бюджетів; кошти міжнародних організацій. Механізмами фінансування можуть бути кредитний механізм фінансування (залучення позикових коштів), змішаний механізм фінансування (залучення власних коштів двох та більше партнерів) або гібридний механізм (кошти партнерів можуть бути власними в поєднанні з позиковими коштами).

Підтримкою проєктів публічно-приватного партнерства займаються Європейські банк реконструкції та розвитку і європейська група Світового банку. Також існують установи, що орієнтовані на сприяння розвитку публічно-приватного партнерства, а саме: Консультативна інституція з підтримки публічно-приватного інфраструктури (Public-Private Infrastructure Advisory Facility - PPIAF), Програма підготовки інфраструктурних проєктів ЄБРР (IPPF), Глобальна Інфраструктурна Програма (GIF). Крім того, існує технічна допомога, що здійснюється за рахунок Структурних фондів ЄС за такими напрямками: інструменти фінансового інжинірингу; секторально сфокусовані гранти, які просувають проєкти пан-європейських інтересів; гранти, що підтримують політику ЄС або індивідуальних членів ЄС.

6. *Термін дії режиму*. Беручи до уваги довготривалий період реалізації публічно-приватного партнерства (5-50 років), рекомендується встановити строк дії режиму 50 років. Довгостроковий термін дії режиму МППП сприяє стабільності та прогнозованості у реалізації проєкту. З метою забезпечення актуальності, ефективності та врахування змін у соціально-економічному середовищі, рекомендується проводити періодичні перегляди умов кожні п'ять років. Під час переглядів умов МППП враховуються такі аспекти: соціально-економічне оточення (оцінка змін у соціально-економічному середовищі, таких як економічний розвиток, зміни в законодавстві, демографічні тренди); фінансова ефективність (аналіз фінансових показників, рентабельності та витрат з метою визначення фінансової ефективності проєкту); ризики (виявлення та оцінка ризикових факторів, що можуть вплинути на реалізацію проєкту, та впровадження заходів для їхнього зменшення); оцінка соціальних та екологічних впливів (визначення соціальних та екологічних наслідків проєкту та уведення заходів для забезпечення сталого розвитку). Систематичні перегляди умов дозволяють адаптувати режим міжнародно-публічно-приватного партнерства до змінного середо-

вища, забезпечуючи ефективність та сталість у реалізації проєкту МППП протягом тривалого періоду.

Отже, виходячи з вищенаведеного, принципи «Build Back Better» виступають фундаментом для формування спеціальних режимів міжнародно-публічно-приватного партнерства, які спрямовані на гнучке та ефективне вирішення різноманітних потреб і викликів відновлення економіки України. Ці принципи забезпечують інтеграцію стійкості, інноваційності та екологічної ефективності у процеси відновлення, що є надзвичайно актуальним у повоєнний період.

Кожен спеціальний режим МППП створюється з урахуванням специфіки окремих сфер економіки та регіонів, що дозволяє: адаптувати інструменти та механізми партнерства до локальних умов, підвищити ефективність використання ресурсів, залучити інвестиції та сприяти впровадженню інноваційних рішень.

Особливістю таких режимів є їх орієнтація на пріоритетні галузі, наприклад, енергетичний сектор — упровадження інноваційних рішень для децентралізованої генерації енергії, зокрема із відновлюваних джерел; транспортна інфраструктура — модернізація логістичних вузлів та забезпечення екологічно стійких транспортних коридорів; цифрова трансформація — створення інфраструктури для прозорого управління проєктами та взаємодії учасників партнерства та інші сектори.

Принципи «Build Back Better» також сприяють реалізації політики сталого розвитку, оскільки дозволяють враховувати довгострокові цілі економічного, соціального та екологічного відновлення. Таким чином, спеціальні режими МППП стають ефективним інструментом, здатним забезпечити системне розв'язання нагальних проблем і створити умови для економічного зростання у повоєнний період.

В Україні, яка переживає виклики повоєнного відновлення, реалізація цих принципів можлива через впровадження спеціальних режимів міжнародно-публічно-приватного партнерства, а саме наступних етапів:

1. Законодавчий фундамент (Етап 1)

Розроблення Міністерством економіки України та винесення на розгляд законопроєкту "Про внесення змін до Закону України "Про державно-приватне партнерство", у якому визначається регуляторний режим МППП, є першочерговим кроком. Законодавчі зміни мають забезпечити інституціональну основу для інтеграції принципів «Build Back Better» у проєкти відновлення.

2. Вибір пілотних проєктів та адаптація законодавства (Етап 2)

Після ухвалення законопроєкту слід зосередитися на виборі стратегічно важливих проєктів для впровадження пілотного режиму МППП. Ці проєкти мають відповідати національним інтересам, бути економічно доцільними та стійкими. Додатково необхідно адаптувати нормативно-правову базу для забезпечення реалізації принципів інноваційності та екологічної стійкості.

3. Залучення міжнародних інвесторів та ініціювання проєктів (Етап 3)

На цьому етапі передбачається проведення активної кампанії із залучення інвесторів через створення прозорої бази даних проєктів та демонстрацію переваг спеціальних режимів. Інвестиційна привабли-

вість забезпечується шляхом пропозиції пільгових умов, страхових механізмів і державних гарантій.

4. Реєстрація та укладання договорів (Етап 4)

Реєстрація проєктів і укладання договорів про здійснення МППП є ключовим аспектом інституціоналізації принципів «Build Back Better». Цей етап включає визначення чітких зобов'язань сторін, механізмів управління, а також моніторингу й контролю.

5. Упровадження стимулюючих режимів (Етап 5)

Спеціальні режими для інвесторів, які включають спрощені податкові, митні та кредитні умови, мають стимулювати активну участь у реалізації проєктів. Упровадження таких стимулів забезпечує прискорення процесів відновлення.

6. Моніторинг, коригування та цифрова трансформація (Етап 6)

Моніторинг реалізації проєктів дозволяє виявляти сильні та слабкі сторони в режимі МППП. Коригування складових режиму є важливим для адаптації до змін. Цифрова трансформація відіграє вирішальну роль у забезпеченні прозорості та ефективності управління проєктами через впровадження цифрових платформ.

Алгоритм реалізації впровадження спеціальних режимів міжнародно-публічно-приватного партнерства наведено у таблиці.

Таблиця

Алгоритм реалізації в умовах війни та повоєнного відновлення

Етапи	Воєнні умови	Повоєнні умови
Аналіз потреб та пріоритетів	Оперативне визначення ключових інфраструктурних потреб, відновлення життєво необхідних об'єктів	Оцінка масштабів руйнувань та визначення довгострокових пріоритетів відновлення та модернізації
Адаптація законодавства	Спрощення тендерних процедур, введення пільг для іноземних інвесторів	Модернізація правової бази для інтеграції інновацій та стимулювання відновлення економіки
Вибір проєктів та кризове управління	Швидке визначення критично важливих проєктів (енергетика, водопостачання, медичні заклади тощо)	Комплексна розробка національних і регіональних програм відновлення та відбудови
Залучення міжнародних інвесторів	Використання страхових інструментів, державних гарантій для мінімізації ризиків	Створення сприятливого інвестиційного середовища через довгострокові пільги та міжнародні програми
Введення фінансових стимулів	Податкові пільги, субсидії, знижені митні тарифи	Пільгові кредити, спільні інвестиційні програми з міжнародними фінансовими установами
Моніторинг і коригування	Постійний моніторинг проєктів та їх оперативне коригування відповідно до умов війни	Впровадження прозорого моніторингу та звітування
Цифрова трансформація	Використання цифрових технологій для координації критичних проєктів	Впровадження цифрових платформ для управління та контролю за фінансуванням
Інтеграція з міжнародними стандартами	Створення спеціальних режимів для захисту інвесторів, що враховують військові ризики	Інтеграція проєктів у глобальні стандарти екологічної стійкості та інвестиційних практик

Запровадження стимулюючого регуляторного режиму міжнародно-публічно-приватного партнерства дозволить Україні ефективно реалізувати принципи «Build Back Better», що стане важливим кроком для створення стійкого інвестиційного середовища, відновлення критичної інфраструктури та забезпечення довгострокового розвитку.

Висновки. Запровадження спеціальних режимів міжнародно-публічно-приватного партнерства є важливим стратегічним кроком для відновлення України в умовах війни та повоєнного відновлення. В умовах війни, коли країна стикається з масштабними руйнуваннями інфраструктури, необхідно оперативно визначати пріоритети та потреби в найкритичніших сферах, таких як енергетика, водопостачання, охорона здоров'я тощо. Аналіз руйнувань і визначення пріоритетів відновлення дозволяють максимально ефективно спрямовувати ресурси на відновлення найбільш важливих об'єктів для забезпечення життєдіяльності населення та стабільності економіки.

Ключовим етапом є адаптація законодавства для спрощення процедур та залучення міжнародних інвесторів. У період війни важливим є введення пільг для іноземних інвесторів та спрощення тендерних

процедур, щоб зменшити фінансові й правові ризики. Водночас, на етапі повоєнного відновлення необхідно модернізувати правову базу для інтеграції інноваційних технологій і стимулювання відновлення економіки, а також розробити інструменти для забезпечення довгострокових інвестицій у відновлення країни.

Вибір проєктів та кризове управління відіграють важливу роль у період воєнних дій, коли необхідно оперативно визначати пріоритети для мінімізації економічних втрат і стабілізації критичних інфраструктур. В повоєнний період основний акцент робиться на комплексну розробку національних і регіональних програм відновлення, що передбачають не лише відбудову, а й модернізацію інфраструктури, що відповідатиме сучасним вимогам сталого розвитку.

Залучення міжнародних інвесторів в умовах війни є надзвичайно важливим завданням для забезпечення фінансування критичних проєктів. Використання страхових інструментів, державних гарантій та спеціальних механізмів зниження ризиків дозволяє залучити інвестиції навіть у складних умовах. Повоєнний період вимагає створення сприятливого інвестиційного середовища через пільгові довгострокові програми, що сприятимуть стабільному відновленню та розвитку.

Фінансові стимули, зокрема податкові пільги та субсидії в умовах війни, є важливими для залучення бізнесу до відновлення критичної інфраструктури. Повоєнний період потребує впровадження пільгових кредитів та спільних інвестиційних програм з міжнародними фінансовими установами для забезпечення економічного зростання та фінансування довгострокових відновлювальних проєктів.

Цифрова трансформація є важливим інструментом для управління проєктами в умовах війни, коли критично важливо мати змогу оперативно реагувати на зміни в умовах. Впровадження цифрових платформ для управління фінансуванням та проєктами в повоєнний період дозволить значно підвищити ефективність моніторингу та контролю за використанням ресурсів.

Інтеграція з міжнародними стандартами є необхідною умовою для того, щоб проєкти відповідали найвищим стандартам екологічної стійкості та інвестиційних практик. В умовах війни важливо створити спеціальні режими для захисту інвесторів, враховуючи високий рівень ризику, а в повоєнний період інтеграція з міжнародними стандартами дозволить забезпечити стабільне залучення інвестицій та сприяти розвитку інфраструктури на європейському рівні.

Список використаних джерел

1. Build Back Better in recovery, rehabilitation and reconstruction. Consultative version. UNISDR, 2017. URL: https://www.unisdr.org/files/53213_bbb.pdf#:~:text=%E2%80%A2%20Build%20Back%20Better%20%28BBB%29%3A%20The%20use%20of,physical%20infrastructure%20and%20societal%20systems%2C%20and%20into%20t.
2. Building back better – six investment criteria to drive a sustainable reconstruction of Ukraine's built environment. BUILD UP. The European portal for energy efficiency and renewable energy in buildings. 2024. URL: <https://build-up.ec.europa.eu/en/resources-and-tools/publications/building-back-better-six-investment-criteria-drive-sustainable#:~:text=Following%20the%20%27build%20back%20better%27%20principle%2C%20the%20Buildings,sustainable%20reconstruction%20of%20Ukraine%27s%20heavily%20damaged%20built%20environment>.
3. Fernandez G., Ahmed I. "Build Back Better" approach to disaster recovery: Research trends since 2006. *Progress in Disaster Science*. 2019. Vol. 1. P. 1–4. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.pdisas.2019.100003>.
4. Панченко К. Механізм державно-приватного партнерства потрібно адаптувати до залучення інвестицій на відбудову зруйнованої інфраструктури. *Економічна правда*. 2022. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2022/07/19/689341/>.
5. Панченко К. Як колаборація бізнесу та держави допоможе відновлювати Україну. *Економічна правда*. 2022. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2022/07/19/689341/>.
6. Zaloznova Y., Petrova I., Serdiuk O. The regime of international private-public partnerships in achieving the sustainable development goals in Ukraine. *Baltic Journal of Economic Studies*. 2022. Vol. 8, Iss. 1. P. 55–61. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2022-8-1-55-61>.
7. Петрова І. П. Режим публічно-приватного партнерства як інструмент подолання деструктивної конкуренції в промисловості. *Věda a perspektivy*. 2022. № 12

(19). С. 54–66. DOI: [https://doi.org/10.52058/2695-1592-2022-12\(19\)-54-66](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2022-12(19)-54-66).

8. Петрова І. П. Режим міжнародно-публічно-приватного партнерства для прискорення неоіндустріальної модернізації економіки старопромислових регіонів. *Сучасні технології менеджменту, інформаційне, фінансове та облікове забезпечення розвитку економіки в умовах євроінтеграції*: збірник тез доповідей учасників Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (м. Черкаси, 16–17 квітня 2020 р.). Черкаси: Східноєвропейський університет економіки і менеджменту, 2020. С. 109–111.

9. Ляшенко В. И. Регулирование развития экономических систем: теория, режимы, институты. Донецк: ДонНТУ. 2006. 668 с.

10. Ляшенко В. И. Финансово-регуляторные режимы стимулирования экономического развития: введение в экономическую режимологию. Донецк: ИЭП НАН Украины. 2012. 370 с.

11. Про державно-приватне партнерство: Закон України від 01.07.2010 р. № 2404-VI (із змінами та доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17#Text>.

12. Петрова І. П. Публічно-приватне партнерство як інвестиційний механізм післявоєнного відновлення економіки України. *Інноваційні основи відновлення та розвитку країн після збройних конфліктів: інноваційний вимір*: колективна монографія / за ред. В. А. Омеляненка Суми: Інститут стратегій інноваційного розвитку і трансферу знань, 2022. С. 126–140.

13. Петрова І. П. Міжнародно-публічно-приватне партнерство для активізації інноваційної діяльності старопромислових регіонів України. *Розвиток фінансової системи на різних рівнях управління: підприємство, регіон, держава*: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Львів, 29 травня 2021 року). Львів: ЛЕФ, 2021. С. 24–28.

14. Kharazishvili Y., Lyashenko V., Grishnova O., Hutsaliuk O., Petrova I.P., Kalinin O. Modeling of priority institutional measures to overcome threats to sustainable development of the region. 3rd International Conference on Environmental Sustainability in Natural Resources Management 2023 (20/10/2023). *IOP Conference Series: Earth and Environmental Science*. 2023. Vol. 1269. Batumi, Georgia. DOI: <https://doi.org/10.1088/1755-1315/1269/1/012023>.

15. Мельникова М., Бойченко М., Кочешкова І. Управління розвитком промислових територій: циркулярність, публічність, екологічність: монографія / НАН України, Ін-т економіки пром-сті, 2023. 174 с.

References

1. Build Back Better in recovery, rehabilitation and reconstruction. Consultative version. (2017). UNISDR. Retrieved from https://www.unisdr.org/files/53213_bbb.pdf#:~:text=%E2%80%A2%20Build%20Back%20Better%20%28BBB%29%3A%20The%20use%20of,physical%20infrastructure%20and%20societal%20systems%2C%20and%20into%20t.
2. Building back better – six investment criteria to drive a sustainable reconstruction of Ukraine's built environment. (2024). The European portal for energy efficiency and renewable energy in buildings. BUILD UP. Retrieved from <https://build-up.ec.europa.eu/en/resources-and-tools/publications/building-back-better-six->

investment-criteria-drive-sustainable#:~:text=Following%20the%20%27build%20back%20better%27%20principle%2C%20the%20Buildings,sustainable%20reconstruction%20of%20Ukraine%27s%20heavily%20damaged%20built%20environment.

3. Fernandez, G., Ahmed, I. (2019). "Build Back Better" approach to disaster recovery: Research trends since 2006. *Progress in Disaster Science*, Vol. 1, pp. 1–4. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.pdisas.2019.100003>.

4. Panchenko, K. (2022). Mekhanizm derzhavno-pryvatnoho partnerstva potribno adaptuvaty do zaluchennia investysii na vidbudovu zruinovanoi infrastruktury [The mechanism of public-private partnership must be adapted to attract investments for the reconstruction of destroyed infrastructure]. *Ekonomichna pravda*. Retrieved from <https://www.epravda.com.ua/columns/2022/07/19/689341/> [in Ukrainian].

5. Panchenko, K. (2022). Yak kolaboratsiia biznesu ta derzhavy dopomozhe vidnovliuvaty Ukrainu [How collaboration between business and the state will help restore Ukraine]. *Ekonomichna pravda*. Retrieved from <https://www.epravda.com.ua/columns/2022/07/19/689341/> [in Ukrainian].

6. Zaloznova, Y., Petrova, I., Serdiuk, O. (2022). The regime of international private-public partnerships in achieving the sustainable development goals in Ukraine. *Baltic Journal of Economic Studies*, Vol. 8, Iss. 1, pp. 55–61. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2022-8-1-55-61>.

7. Petrova, I. P. (2022). Rezhym publichno-pryvatnoho partnerstva yak instrument podolannia destruktivnoi konkurentsii v promyslovosti [Public-private partnership regime as a tool for overcoming destructive competition in industry]. *Věda a perspektivy*, 12 (19), pp. 54–66. DOI: [https://doi.org/10.52058/2695-1592-2022-12\(19\)-54-66](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2022-12(19)-54-66) [in Ukrainian].

8. Petrova, I. P. (2020). Rezhym mizhnarodno-publichno-pryvatnoho partnerstva dlia pryskorennia neo-industrialnoi modernizatsii ekonomiky staropromyslovykh rehioniv [International public-private partnership regime to accelerate neo-industrial modernization of the economy of old-industrial regions]. *Suchasni tekhnologii menedzhmentu, informatsiine, finansove ta oblikove zabezpechennia rozvytku ekonomiky v umovakh yevrointehratsii* [Modern management technologies, information, financial and accounting support for economic development in the context of European integration]: Proceedings of the All-Ukrainian scientific and practical Internet conference. (pp. 109–111). Cherkasy, Eastern European University of Economics and Management [in Ukrainian].

9. Liashenko, V. I. (2006). Regulirovaniye razvitiya ekonomicheskikh sistem: teoriya, rezhimy, instituty [Regulation of development of economic systems: theory,

regimes, institutions]. Donetsk, DonNTU. 668 p. [in Russian].

10. Liashenko, V. I. (2012). Finansovo-regulyatornyye rezhimy stimulirovaniya ekonomicheskogo razvitiya: vvedeniye v ekonomicheskuyu rezhimologiyu [Financial and regulatory regimes for stimulating economic development: introduction to economic regimeology]. Donetsk, IIE of NAS of Ukraine. 370 p. [in Russian].

11. Pro derzhavno-pryvatne partnerstvo: Zakon Ukrainy vid 01.07.2010 r. № 2404-VI (iz zminamy ta dopovnenniamy) [On public-private partnership: Law of Ukraine No. 2404-VI of 01.07.2010 (with amendments and supplements)]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17#Text> [in Ukrainian].

12. Petrova, I. P. (2022). Publichno-pryvatne partnerstvo yak investysiiinyi mekhanizm pislivoiennoho vidnovlennia ekonomiky Ukrainy [Public-private partnership as an investment mechanism for the post-war recovery of the Ukrainian economy]. *Innovatsiini osnovy vidnovlennia ta rozvytku krain pislia zbroinykh konfliktiv: innovatsiinyi vymir* [Innovative foundations of recovery and development of countries after armed conflicts: innovative dimension]. (pp. 126–140). Sumy, Institute of strategies for innovative development and knowledge transfer [in Ukrainian].

13. Petrova, I. P. (2021). Mizhnarodno-publichno-pryvatne partnerstvo dlia aktyvizatsii innovatsiinoi diialnosti staropromyslovykh rehioniv Ukrainy [International public-private partnership to activate innovative activities of old industrial regions of Ukraine]. *Rozvytok finansovoi systemy na riznykh rivniakh upravlinnia: pidpriemstvo, rehion, derzhava* [Development of the financial system at different levels of management: enterprise, region, state]: Proceedings of the International Scientific and Practical Conference. (pp. 24–28). Lviv, LEF [in Ukrainian].

14. Kharazishvili, Y., Lyashenko, V., Grishnova, O., Hutsaliuk, O., Petrova, I., Kalinin, O. (2023). Modeling of priority institutional measures to overcome threats to sustainable development of the region. 3rd International Conference on Environmental Sustainability in Natural Resources Management 2023 (20/10/2023). *IOP Conference Series: Earth and Environmental Science*, Vol. 1269. Batumi, Georgia. DOI: <https://doi.org/10.1088/1755-1315/1269/1/012023>.

15. Melnykova, M., Boichenko, M., Kocheshkova, I. (2023). Upravlinnia rozvytkom promyslovykh terytorii: tsyrkuliarnist, publichnist, ekolohichnist [Management of the development of industrial territories: circularity, publicity, environmental friendliness]. Kyiv, IIE of NAS of Ukraine 174 p. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 04.12.2024

Формат цитування:

Петрова І. П. Інституціональне забезпечення реалізації принципів «Build Back Better» як спеціальних режимів міжнародно-публічно-приватного партнерства. *Вісник економічної науки України*. 2024. № 2 (47). С. 175–183. DOI: [https://doi.org/10.37405/1729-7206.2024.2\(47\).175-183](https://doi.org/10.37405/1729-7206.2024.2(47).175-183)

Petrova, I. P. (2024). Institutional Support for the Implementation of «Build Back Better» Principles as Special Regimes of International Public-Private Partnership. *Visnyk ekonomichnoi nauky Ukrainy*, 2 (47), pp. 175–183. DOI: [https://doi.org/10.37405/1729-7206.2024.2\(47\).175-183](https://doi.org/10.37405/1729-7206.2024.2(47).175-183)

